

„Eesti Päevaleht, 17. I '98

Leedu sopran Milkeviciute ka Lätis tööl

IVALO RANDALU

muusikakriitik

Kolmapäevasel ja reedesel "La Traviata" etendusel laulis Violetta osa maailmanimega Irena Milkeviciute Leedust.

Oma kaunist lauluhäälest kinnitas Irena Milkeviciute end olnud teadlik juba tüdrukupõlves, veelgi enam - ta oskas seda kasutada ja kujundada. Laulmist õppis ta lapse kohta üpris drastilisel kombel, kuulaskuni viis tundi päevas itaalia laule ja aariaid parimate *bel canto* meistritega - nii kujunes maitse varakult välja. Kummati õppis ta üheksa aastat hoopis koorijuhtimist ning huvitus rahvamuusikast, enne kui professor Paulauskase lauluklassi astus. Palju õppis ta oma peamiselt lavapartnerilt Virgilius Noreikalt Leedu Rahvusoperis juba praktilises lavatöös. Tenor Noreika on hinnatud kõigis lähiriikides.

Kuna Milkeviciute endagi tämber on pisut muutunud, ei võta ta enam ette varasematele aegadele omaseid pikki gastrolle, vaid piirdub põhiliselt naabermaadega. Pikematest reisidest käis ta mullu Roomas, kus laulis Verdi "Saatusse jõus", mis jäi tugevasti hinge tänu Georgievi vaimustavale dirigenditöele.

Leedu Rahvusoperi kõrval laulab Irena Milkeviciute kõige enam Riia operis, mis ongi lepingu kohaselt

Leedu maailmakuulus operitähed Irena Milkeviciute. RAUNO VOLMAR

saanud tema teiseks põhikohaks. Seal teeb ta järjest 3-4 etendust. Primadonnale tundub, et lätlased on temas väga kinni ja oskavad hinnata. Malbe ja tagasihoidliku inimesena ohkas ta õnnelikult, et mullu suvel võimaldati talle koos tütreaga tasuta sanatoorne puhkus Jurmalas.

Nii Vilniuses kui Riias olevat repertuaar just niisugune, mis lubab püsida oma ampluaas - Violetta, Butterfly, Mimi, Desdemona, Tatjana, Norma, Micaëla, Aida, Abigaili, Tosca...

Irena Milkeviciute kiitis väga eesti dirigente ning muretses, et Leedus on ses osas üsna kitsas käes. Meie lauljatest hindab ta eriti Mati Palmi, samuti jäi rahule kogu "La Traviata" lavastusega.

Nabucco

Nabucco